

О.В.Волошин, студентка
Національний авіаційний університет, Київ

ЕКОЛОГІЗАЦІЯ МЕДИЧНОЇ СФЕРИ ДІЯЛЬНОСТІ ТА НООСФЕРНИЙ РОЗВИТОК ОСОБИСТОСТІ

Анотація. *Медичні заклади є джерелами впливів на навколишнє середовище, які не в достатній мірі вивчені та проаналізовані. У даній роботі розглядаються проблеми раціонального використання ресурсів управління відходами у медичній галузі, а також індивідуальна роль працівників закладу та пацієнтів у підвищенні екологічної безпеки медичної галузі.*

Ключові слова: медичний заклад, відходи, ресурсозбереження, енергоефективність, екологічні обізнаність.

Передумовою запровадження екологізації сфери охорони здоров'я є розуміння того, що медичні заклади чинять негативний вплив на навколишнє природне середовище. Вони є одними з багатьох джерел забруднення довкілля, а саме: утворюють небезпечні та у значній кількості побутові відходи, активно використовують енергетичні ресурси, забруднюють повітря, воду і ґрунти. На жаль, цьому питанню приділялось раніше мало уваги, та, на щастя, у світі розуміють важливість курсу на тотальну екологізацію усіх видів людської діяльності. Тому, нині заклади охорони здоров'я включаються до об'єктів, що мають контролюватись у частині застосування екологічного менеджменту та аудиту, стандартизації та сертифікації. Екологізація медичного закладу – це упровадження екологічних практик в управлінні ним, зокрема екологічної політики, стратегії, екологічних стандартів, екологічного підходу у самій оздоровчій діяльності, а також обов'язково стосується таких аспектів, як:

1-Енергоефективність. Відомо, що медичні стаціонари є активними споживачами електроенергії в Україні, оскільки функціонують цілий рік щоденно, 24 год. на добу, використовуючи різне електричне обладнання. Упровадженням енергозберігаючих і теплозберігаючих приладів та заходів можна скороти обсяг енергоресурсів, а за допомогою джерел із застосуванням відновлювальної енергії досягти зменшення споживання природного газу та інших видів палива, що використовуються для опалення. Тим паче, в умовах нинішніх воєнних дій для медичного закладу важливо бути енергонезалежним, мати власні генератори і системи, що дозволяли б самостійно генерувати, зберігати електроенергію, стабілізувати піки живлення та витрачання за потреби.

2-Збереження води. Оновлення техніки і встановлення сенсорних змішувачів, які швидко реагують та регулюватимуть подачу води за потреби. Упровадження системи очищення і повторного використання води із раковин, душів і пралень сприятиме зменшенню споживання води закладами охорони здоров'я як результат відповідального управління цим важливим ресурсом.

3-Утилізація відходів. У медичних центрах завжди утворюється багато відходів різного класу небезпеки, наприклад, недостатньо оброблені відходи є небезпечними для населення усього світу, створюючи загрози довкіллю, праці та здоров'ю усього живого. Вони вимагають спеціальних методів збору, зберігання і подальшої передачі для правильної утилізації. 85% медичних відходів складають безпечні відходи, такі як картон, папір, пластик, харчові відходи. Вони піддаються переробці і, згідно правил, повинні відокремлюватись від небезпечних відходів для правильної утилізації та зменшення витрат на цей процес. Такі заходи активно використовуються у всьому світі, бо є важливими й перспективними не лише з точки зору збереження навколишнього природного середовища, а й бажаними задля здоров'я людей, фінансової ефективності та екологічної репутації медичних закладів.

Перераховані підходи сприятимуть реалізації принципів сталого розвитку в медичному секторі людської діяльності, забезпечуючи екологічно чисте і безпечне довкілля та збереження здоров'я населення.

Разом з дієвими заходами щодо екологізації виробничої активності людини варто дивитись у майбутнє й турбуватись про розвиток ноосфери за В.І. Вернадським, яка потребує ноосферної науки і ноосферної освіти. Що це означає? Ноосферною, тобто енергоінформаційною, є кожна система: атом, людина, біосфера, планета. Кожний об'єкт це симбіоз речовинний, енергетичний, інформаційний і у процесі вивчення об'єкту останні дві складові являють глибинний - квантовий аспект світу або небуття. На такому розумінні ґрунтуються нині кроки переходу від видимого (проявного) світу до невидимого, що складає, на думку багатьох дослідників, основну частину Всесвіту. Сьогодні не можна не помічати фактів, подій, ситуацій, які наука не взмозі пояснити: телекінез, передача думок на відстані, інтуїтивне передбачення, відкриття. Через нездатність пояснити матеріалістична наука просто «не помічає» ці речі.

Знання про оточуючий світ були потрібні для адаптації та перетворення природного середовища під інтереси людини, для олюднення природи й переформатування її у штучне середовище, що утворило таку ж штучну технократичну свідомість. Але в усі віки людина не полишала спроб формування гуманістичного світогляду, де відбивалось її сакральне ставлення до природи, суспільства, духовних цінностей, діяльності, тобто до всього світу загалом.

Сьогоднішня екологічна криза: забруднення планети, нестримне використання її ресурсів, егоїстичне збагачення, є результатом і наслідком моральної, світоглядної, культурної деградації суспільства, де освіта втратила визначальну роль у подоланні вказаних вище причин. Тому, є нагальна потреба у напрацьованні знань, умінь, навичок, зрештою компетентностей, для спрямованості у екологічне й ноосферне майбутнє з відповідною екологічною етикою, ноосферними мисленням і свідомістю. Для виживання у нинішню епоху Змін людство повинно очистити світогляд від застарілих понять, розширити методологічні й теоретичні основи науки, зняти бар'єри між «живим» та «неживим», зрозуміти: навколо нас усе живе і володіє певним рівнем свідомості. Варто позбутись старих догм, тверджень, примітивних уявлень та відновлювати й розвивати екстрасенсорні

здібності людей, навчитись розуміти дітей «індіго», виховувати життєву активність, бажання постійно вчитись і бути самодостатнім.

Мета та завдання дослідження полягають у розробці й адаптації до нинішніх умов психолого-педагогічних засад екологічної безпеки, освіти, культури, переходу до ноосферної системи освіти і виховання, що ґрунтуються на нових наукових досягненнях, теоріях, фактах.

Завданням кожної особистості на сучасному етапі є формування самого себе у світлі нової наукової парадигми, нового світобачення, світогляду, оскільки екологічна безпека самої людини залежить від адекватного відображення дійсності, знань про неї. Сьогоднішня академічна наука, без перебільшення, серйозно хвора, оскільки саме вона створила потужний науково-технічний потенціал, що зруйнував природу планети, примножив і поширив екологічні проблеми. Їй характерні догматизм, консерватизм, зацикленість на речовинно-структурному рівні організації матерії. Для науки, як інтелектуального органу суспільства, має бути властива основна її функція – передбачення і управління майбутній.

Людина витворила нинішній небезпечний світ і повинна спокутувати помилки, змінюючи свідомість, розуміючи присутність і перевагу невидимого: моралі, відповідальності, духовності, обмеження споживачтва, що підтверджується сучасними теоретичними розробками, емпіричними дослідженнями, проявами природи, особливо на рівні біоти: зникнення видів, розвиток нових хвороб, структурні зміни довкілля. Людина застосовує агресивні технології, дії, порушує закони природи, чим фактично руйнує себе саму. Планета змушена захищатись, підвищуючи власні вібрації, тому у найближчі роки вони зростатимуть. Якщо людство бажає зберегти життя собі і нащадкам, то має підвищувати свої вібрації, бо вони близькі до вібрацій планети Земля та поступово будуть зростати.

Висновки. Таким чином, необхідність, важливість формування ноосферного способу життя сучасної особистості у швидкоплинну епоху Змін полягає у спрямованому русі у майбутнє, служінні іншим за рахунок передачі енергії від Творця і самих себе людям, усім живим істотам. Ми створені як вічні елементи Універсуму для обов'язку, виконання якого є величною ціллю Людини. Успіх, задоволення, щастя, радість, здоров'я, тривалість життя залежать тільки від нас самих, а людина — творець і конструктор своєї долі. Вона відповідальна за власне буття, вибір його напрямку, який варто співвідносити з розсудливістю, але відповідальність і контроль за кожний крок не перекладати на інших. Важкі обставини тільки загартовують, концентрують увагу, а сутність людини залишається у творенні за високими мірками, стандартами, зразками.

У сучасних складних умовах буття варто приділяти увагу знанням, що нарощують компетентності для майбутнього, збільшують обсяг енергоінформаційного каркасу людської системи та дозволяють управляти нею для покращення самопочуття, подовження життя, реалізації творчого потенціалу і особистого призначення.

Науковий керівник – Т.В.Саєнко, д.пед.н., професор